

«JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA 38 DE JULIO - 37 DE OCTUBRE»

A cura de Peio Aguirre

Planta 0

17.2.2018 – 3.6.2018

«TINTA FRESCA»

A cura d'Antoni Jové i Anna Roigé

Planta 1

17.2.2018 – 27.5.2018

«JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA IT'S NOT YOU. IT'S ME»

Centre de Documentació

Planta 1

17.2.2018 – 27.5.2018

«NOA/NAO. 2.0»

Estudi 131.gd

17.2.2018 – 27.5.2018

Tipògraf en residència 2018:

La Coma Studio

Dossier de premsa

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

centre d'art la panera

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

El Centre d'Art la Panera obre el seu nou programa expositiu, el pròxim divendres, 17 de febrer, a les 12 h.

La roda de premsa d'inauguració tindrà lloc divendres 16 de febrer a les 12 h amb la presència de:

- Àngel Ros i Domingo, Paer en cap
- Cèlia del Diego, directora del Centre d'Art la Panera
- Javier Iriarte, Subdirector Àrea de Desenvolupament i Finances, Fundació Artium d'Àlaba
- Juan Pérez Agirregoikoa, artista
- Peio Aguirre, comissari de l'exposició «38 de julio – 37 de octubre»
- Antoni Jové i Anna Roigé, comissaris de l'exposició «Tinta fresca»

Es podran veure les exposicions:

«JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA 38 DE JULIO - 37 DE OCTUBRE»

A cura de Peio Aguirre

«TINTA FRESCA» A cura d'Antoni Jové i Anna Roigé

«JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA IT'S NOT YOU. IT'S ME»

«NOA/NAO. 2.0» Estudi 131.gd

Planta 0

[«JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA 38 DE JULIO - 37 DE OCTUBRE»](#)

A cura de Peio Aguirre

17.2.2018 – 3.6.2018

El Centre d'Art la Panera presenta el projecte «JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA 38 DE JULIO - 37 DE OCTUBRE» de Juan Pérez Agirregoikoa, comissariat per Peio Aguirre i coproduït amb ARTIUM.

38 de Julio – 37 de Octubre presenta l'obra de l'artista Juan Pérez Agirregoikoa (Donosti, 1963). Establert a París des de principis dels noranta, aquest artista realitza una obra que té en la ideologia, la religió, el capitalisme, l'educació i la cultura les seves dianes més mordaces. L'artista proporciona una mirada perspicaç i crítica sobre aquests i altres temes.

El títol de l'exposició fa al·lusió a un temps del calendari imaginari, fora de la realitat, que fa de les efemèrides polítiques i revolucionàries un ritual una miqueta absurd. L'exposició es concentra en treballs realitzats en els últims quinze anys, i també en algunes obres anteriors, inèdites o menys conegudes de l'artista.

L'obra de Juan Pérez Agirregoikoa parteix de la pintura per, a continuació, explorar les possibilitats del dibuix i el format editorial. Després d'estudiar Belles arts en la Facultat de Leioa entre 1983 i 1988, la pintura el va conduir a una pràctica més descreguda i allunyada de qualsevol heroisme: *ikurriñas* fetes de petits adhesius de colors; quadres geomètrics estil Josef Albers tallats per la meitat; estructures de rombes imitant vestidures d'arlequí, i altres.

Un dels seus temes centrals consisteix a reutilitzar, apropiar-se i subvertir els discursos relatius al poder i l'obediència; el psicoanàlisi de Lacan i la filosofia política tenen també una presència destacada. Pérez Agirregoikoa utilitza mitjans elementals i poc espectaculars; pintura sobre paper, text, pancartes de tela i tècniques com el carbonet i l'aquarel·la. Encara que en una primera mirada la seva obra és de fàcil lectura, darrera la capa llegible l'artista ens presenta elaborats comentaris que parlen de la nostra manera de viure i el comportament humà amb una gran carga irònica. Darrera d'eslògans declamatoris, presenta una acurada reflexió sobre els codis de representació.

En la sèrie *Ex-votos* (1993-1994) reproduïx situacions esdevingudes al propi artista i als seus amics barrejant realitat, ficció i mitologia urbana. L'*ex-voto* és un tipus de pintura religiosa o expressió agraïda del creient pel miracle, en el qual l'escena il·lustrada

expressa de manera plàstica la consumació d'aquest miracle. La combinació d'imatge pintada sense massa virtuosisme i el comentari textual fan d'aquestes pintures una forma d'expressió popular i un format artístic per ser apropiat amb intencions.

La singularitat d'aquesta obra és seva tècnica, doncs estan realitzats amb el programa de dibuix que el Macintosh Performa 650 portava incorporat en aquella època.

A *Lalangue Lavion* (2011), va realitzar dues pancartes, que foren col·locades a mode d'anuncis comercials a la cua d'una avioneta, sobrevolant la costa fins a les platges de Donosti en una calorosa tarda d'estiu. A las pancartes si podia llegir: *Marx, I Love U. You Will You Marry Me?* [Marx, t'estimo. ¿Et casaries amb mi?], i també *Il y a un ennemi* [Hi ha un enemic]. Tota l'acció va ser gravada donant com a resultat una peça de vídeo.

Aquesta exposició posa especial èmfasis en l'ús més recent del mitjà audiovisual. És el cas de *Letra morta / Dead Letter* (2104), realitzat en motiu de la Biennal de Sao Paulo, 2014. Aquí, Pérez Agirregoikoa realitza un film a les afores de la ciutat basat en *El Evangelio según San Mateo* (1964) de Pier Paolo Pasolini. Partint d'alguns dels elements formals i estètics de l'original, el guió va ser reescrit per tal de canviar l'enfocament cap a uns versos bíblics que el director italià havia passat per alt. Aquests passatges — per exemple, la paràbola on l'inventor de l'èxit és recompensat i el fracàs en les negocis és castigat — són, per Juan, claus per a la configuració discursiva del capitalisme occidental.

També un vídeo de nova producció realitzat *ex profeso* per aquesta exposició, titulat *Radio(a) phonie* (2017) continua amb aquesta estela audiovisual, ara centrant-se en les relacions entre la política i l'educació. El fil conductor és l'educació (i l'absència d'aquesta) des d'una lectura de *La República* de Plató, fent especial atenció al llibre vii i al mite de la caverna amb els seus jocs d'ombres, i una reflexió sobre la naturalesa de la representació, de com veiem les coses i com són en realitat. Contant amb la participació d'un grup d'adolescents, les escenes estan basades en records d'adolescència i una mirada crítica al panorama polític i les ideologies que dominen la nostra realitat més immediata.

«TINTA FRESCA»

A cura d'Antoni Jové i Anna Roigé

17.2.2018 – 27.5.2018

L'any 2004, amb motiu de la 4a Biennal d'Art Leandre Cristòfol, el Centre d'Art La Panera iniciava un procés de patrimonialització que havia de donar lloc al fons de publicacions especials i llibres d'artista del Centre de Documentació de La Panera. Aquesta col·lecció naixia amb la voluntat de valorar un material de vegades considerat secundari, però que en molts casos té un valor en si mateix, i que esdevé l'embrió de moltes propostes creatives més àmplies.

En aquest moment inicial també es van marcar unes línies temporals i geogràfiques que avui en dia encara regeixen la definició de la col·lecció: documentació impresa realitzada per artistes en el context català i espanyol des d'inicis dels anys noranta fins avui, que aplega edicions individuals i col·leccions d'una mateixa editorial o conjunts de publicacions que s'agrupen dins d'un mateix format.

Paral·lelament a aquesta mateixa Biennal, per primera vegada es van seleccionar artistes com Abigail Lazkoz, que defensava la recuperació del dibuix com un llenguatge més de les arts visuals contemporànies. És una reivindicació que, al tombant de segle, fou duta a terme per molts artistes i que amb els anys s'ha confirmat de manera rotunda, fins al punt que el dibuix és el mitjà de molts creadors i ha donat lloc a projectes i exposicions memorables.

La immediatesa del dibuix fa que sigui una eina de transmissió directa de pensaments, estats, sensacions; així mateix, l'economia de mitjans que necessita també en facilita la materialització i propagació. Aquesta mal·leabilitat del dibuix casa perfectament amb l'esperit lliure i experimental de les publicacions especials; podríem dir que tècnica i format estan units de manera indestriable. I és en aquest fructífer punt de trobada on se

sustenta la present exposició, que mostra diferents projectes editorials i artístics que prenen un dibuix fresc, innovador i imaginatiu com a mitjà d'expressió.

Brosmind, Raimond Chaves i Gilda Mantilla, Estanis Comella, Mery Cuesta, Pauline Fondevila, Ana Garcia-Pineda, Abigail Lazkoz, Aldo Urbano, Fernando Renes, Francesc Ruiz i Martín Vitaliti.

Una selecció de publicacions especials i llibres d'artista que giren entorn al dibuix, la il·lustració i el còmic. Es divideixen en quatre àmbits i ens serveixen per parlar de temes com el món de l'art, el dibuix com a mitjà d'expressió, el còmic expandit o el viatge.

Punt de partida

Amb les peces de l'Abi Lazkoz l'any 2004 es comença la introducció del dibuix en la col·lecció del Museu d'Art Jaume Morera i en el fons especial del centre de documentació.

Autoreferències

Artistes que amb les seves obres ens parlen sobre el món de l'art, les peripècies per les que passa un artista, la cultura, la crítica, les dificultats per viure del món de l'art, experiències dels visitants durant una visita, etc.

Aldo Urbano / Mery Cuesta / Francesc Ruiz

Territori dibuix

Una selecció de publicacions fetes per artistes que utilitzen el dibuix, el còmic i la il·lustració com el seu mitjà d'expressió.

Estanis Comella / Brosmind / Ana Garcia Pineda / Fernando Renes

Còmic expandit

En aquest àmbit a través de Francesc Ruiz i Martín Vitaliti descobrirem el que ells anomenen còmic expandit. Una forma que va més enllà de les vinyetes i que ocupa espais

expositius o proposa jocs que impliquen la interacció amb l'espectador. Amb estratègies de l'art conceptual i del situacionisme, els artistes creen instal·lacions pensades i elaborades en contextos urbans i geogràfics específics.

Martín Vitaliti / Francesc Ruiz

Viatge

Artistes que amb les seves obres ens parlen dels viatges, el territori, el coneixement, polítiques culturals, mites, referències etc. com una mena de diaris de viatge que ells fan o imaginen.

Pauline Fondevila / Raimond Chaves i Gilda Mantilla / Francesc Ruiz

Planta 1

«JUAN PÉREZ AGIRREGOIKOA IT'S NOT YOU. IT'S ME»

Centre de Documentació

17.2.2018 – 27.5.2018

Amb el títol *It's not you. It's me* es presenta una selecció de publicacions i edicions fetes per Juan Pérez Agirregoikoa en les dues darreres dècades. Aquestes publicacions es caracteritzen per la diversitat d'estratègies editorials i per un apropament al paper com a lloc de distribució de dibuixos i idees. La forma que adopten aquestes edicions és la del llibre pop up, llibre d'artista, el múltiple o la recopilació de dibuixos sota una mateixa sèrie temàtica o conceptual. Algunes d'aquestes edicions contenen sèries de treballs emblemàtics de l'artista, com *El síndrome Muntadas*, *Citacions pour le président Sarkozy*, o els *Ex-votos*.

TIPOGRAF EN RESIDÈNCIA 2018

La Coma Studio

La Coma Studio: l'any 2015 inicien el seu projecte personal una parella de joves dissenyadors gràfics formats a l'Escola Massana i a l'Escola EINA de Barcelona.

Desenvolupen projectes d'identitat i editorial, donant sempre un paper principal al concepte, la simplicitat formal i la tipografia.

Entenen el recurs tipogràfic com una eina vertebradora del discurs gràfic, i l'utilitzen tant a partir de l'experimentació física com de l'exploració de la seva pròpia morfologia. Per altra banda, apliquen la seva visió singular, artística i sensorial del disseny gràfic en la formalització dels seus projectes.

Planta 1

[«NOA/NAO. 2.0»](#)

Estudi 131.gd

17.2.2018 – 27.5.2018

EXPOSICIÓ DINS EL PROJECTE «ENCAIXA'T!»

per a nenes i nens de 0 a 3 anys.

Amb l'objectiu d'apropar l'art contemporani a les famílies, us oferim, a través d'una instal·lació interactiva, endinsar-nos en el món de la tipografia a través de formes i colors. Es tracta d'una instal·lació per a infants de zero a sis anys, en què la teoria del color de Kandinski i la geometria de les lletres defineixen l'experiència i l'aprenentatge de la tipografia.

L'esquelet de les lletres és l'estructura de traços que defineix la forma d'una lletra. Aquest esquelet permet reconèixer, desxifrar i, finalment, llegir un missatge escrit en qualsevol tipografia. Reduint al màxim l'estructura de les lletres, podem arribar a definir-ne els traços a través de les tres formes geomètriques bàsiques: triangle (A, V, W),

quadrat (E, L, F) i cercle (O, Q, G). Aquesta geometrització ens connecta amb l'estudi de Vassili Kandinski (1866–1944), amb el qual volia demostrar empíricament la seva teoria sobre la correspondència de certes formes geomètriques (triangle, quadrat i cercle) amb els colors primaris (groc, blau i roig).

La instal·lació «NOA/NAO» representa una aproximació, per a petits i grans, a les dues teories presentades; una porta oberta a l'experimentació i a la reflexió cromàtica i formal; un exercici sense límits ni estructures preestablertes; un joc per a la família enmig de teories de l'art.

miniPanera

A,B,C,D,E ...

Amb l'objectiu d'apropar-nos a la tipografia i en el seu conjunt als abecedaris, presentem una recuperada edició facsímil de *l'Abecedari català per a nens*, de Xavier Nogués, publicat per la Llibreria Nacional Catalana de Salvat Papasseit, l'any 1920.

A partir d'aquest, mostrem un recull de publicacions i llibres d'artista, que ens presenten una gran diversitat de lletres que en ajuden a compondre paraules i amb elles frases que narren accions tant quotidianes com visitar una exposició com aquesta.

Amb la col·laboració de Fundació Santander.

CENTRE D'ART LA PANERA

Pl. de la Panera, 2

25002 Lleida

Tel. (+34) 973 26 21 85

www.lapanera.cat

Per a més informació o imatges:

Comunicació i premsa:

comunicaciolapanera@paeria.cat

Imatges a: https://www.flickr.com/photos/la_panera/albums

Horaris:

De dimarts a divendres, de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes, d'11 a 14 h i de 17 a 20 h

Diumenges i festius, d'11 a 14 h

Dilluns, tancat

Visites comentades:

Dissabtes, a les 12 i a les 18 h

Diumenges, a les 12 h

Reserva prèvia trucant al 973 26 21 85, o enviant un correu electrònic a

educaciolapanera@paeria.cat.

Ho organitza:

Ho coprodueix:

Hi col·labora:

